

Λύκος και ερωδιός

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Μια

φορά κι έναν καιρό ένας ερωδιός τριγύριζε περήφανος στα νερά της λίμνης και χαιρετούσε και τ' άλλα μικρότερα και μεγαλύτερα πουλιά, που ψάχνανε για κανένα ψαράκι.

- Καλότυχος είσαι σταχτοτσικνιά μου, του είπε καλοσυνάτα η κυρα-χήνα με τα χηνόπουλά της.

- Παπαπα, καλότυχος σταχτοτσικνιά μου, ξαναείπαν τα επτά χηνόπουλα σαν χορωδία, γιατί το χαϊδευτικό όνομα του ερωδιού είναι σταχτοτσικνιάς ή και τσικνιάς.

- Με τέτοιο μακρύ και φαρδύ ράμφος ψάρι δε σου ξεφεύγει. Το βουτάς μέσα στο νερό και ψάρι μη τύχει και περνάει... Δεν καταλαβαίνει για πότε βρίσκεται μέσα στο στόμα σου.

- Και συ βουτάς το μακρύ άσπρο λαιμό σου κυρα-χήνα μου και φτάνεις μέχρι τον πάτο της λίμνης. Κανείς δε σου παραβγαίνει στο κολύμπι.

-Πα,πα,πα,πα...

Κι ενώ η μικρή χορωδία των χηνόπουλων συνέχιζε την κουβέντα, η μαμά χήνα αλλά και τ' άλλα πουλιά της λίμνης άρχισαν να φτεροκοπούν φοβισμένα κι άλλα να κολυμπούν γρήγορα πιο βαθιά... Και πώς να μείνουν ήσυχα, όταν βλέπουν έναν λύκο στις όχθες της λίμνης να περπατά νευρικά και να βήχει απελπισμένα;

Ο λύκος δεν ήρθε για κακό, γιατί μόλις είχε τελειώσει το γεύμα του. Όμως ένα κόκαλο του είχε σταθεί στο λαιμό και ζητούσε από τα πουλιά να του το βγάλουν με το ράμφος τους.

- Σε παρακαλώ, ερωδιέ μου, φώναξε στον ερωδιό μας, και ξανάβηξε δυνατά. Σε παρακαλώ, θα σε πληρώσω όσο όσο.

Τ' άλλα πουλιά τρομαγμένα κοιτούσαν από μακριά, ο ερωδιός μας όμως πέταξε ως την όχθη, έχωσε το μακρύ του ράμφος και σχεδόν όλο το κεφάλι του βαθιά ως τον φάρυγγα του λύκου και τράβηξε το σφηνωμένο κόκαλο.

Ο λύκος ανακουφισμένος έπαιρνε βαθιές ανάσες κι ο ερωδιός μας του ζήτησε τη συμφωνημένη αμοιβή.

- Δε σου φτάνει που δε σου κατάπια το κεφάλι που έχωσες στο στόμα μου; Ζητάς και λεφτά από πάνω;

Ο λύκος έγινε και πάλι... λύκος και μούγκριζε δυνατά κι ο ερωδιός μας πέταξε μακριά στ' άλλα πουλιά, που τον περίμεναν στη μέση της λίμνης.

- Αχ, σταχτοτσικνιά μου, του είπε η χήνα μας, πιστεύω να κατάλαβες πως **η μεγαλύτερη αμοιβή που μπορείς να πάρεις από τους κακούς και πονηρούς, όταν τους κάνεις καλό και τους ευεργετείς, είναι να μη σου κάνουν κακό.** Φτηνά τη γλίτωσες!

Απόδοση: Δ.Σ.